

[Aage Andersen]

Indledningsvis vil jeg gerne over for ministeren udtrykke min anerkendelse af en meget sober og velafbalanceret redegørelse, der på rimelig måde, synes jeg, dækker de faktiske forhold, således som jeg tror også de ansatte opfatter dem.

Jeg er enig med ministeren i, at der i nogle tilfælde kan rettes berettiget kritik mod postbesørgelsens kvalitet, men man må jo ikke glemme, således som det også har været fremhævet af andre, at denne kritik må ses på baggrund af en servicemæssig målsætning, der målt med international alen er endog meget høj. Al snak om f. eks. bananrepublikanske tilstande er hentet fra usaglighedens overdrev, vil jeg have lov til at påstå.

Jeg har med interesse lyttet til ordførerne og skal naturligvis ikke gå ind i nogen særlig debat. Jeg hæftede mig især ved venstres og konservatives ordførere. Jeg synes, de var temmelig kritiske. Jeg synes måske også, der var en vis ensidighed i den kritik, de førte frem, men det skal jeg ikke gå dybt ind i, det går jeg ud fra at ministeren gør, men jeg har alligevel lyst til at spørge de to ordførere, om de har glemt venstres og konservatives medvirken til de nedskæringer, der er sket, og som bl. a. har vanskeliggjort den planlægning, som de to ordførere hæftede sig så meget ved. Jeg vil også gerne spørge de to ordførere, om de har glemt, at det var VKR-regeringen, der opfandt det psykologisk bestemte personaleloft, der alene kom til at fungere over for tjenestemænd, og som altså kom til at betyde, at vi fik den forvridding af personalesammensætningen, som det ikke er lykkedes os at komme ud af endnu.

Til hr. Kurt Hansen vil jeg i al stilfærdighed sige, at jeg genkender ikke de uhyrlige ledelsesformer, som han beskriver. Jeg mener, at vi i post- og telegrafvæsenet har et rimelig godt samarbejde på vores mange forskellige arbejdspladser, og når han spørger, hvorfor vi konverterer postarbejderstillinger til tjenestemandstillinger, skal jeg sige, at en af grundene er en fælles henvendelse fra den organisation, som repræsenterer postarbejderne, nemlig SiD, og vor organisation. Vi har vedtaget et fælles protokollat, hvori begge parter forpligter sig til at arbejde for, at disse stillinger gøres til tjenestemandstillinger, i det omfang det er muligt. Så er der en helt fornuftig og rimelig forklaring på det.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt 11 timers reglen overholdes. 11 timers reglen har i masser af år været gældende i post- og telegrafvæsenet, og den kan kun fraviges i de situationer, hvor det sker efter personalets ønske. Jeg må derfor sige, at der er nogle af disse ting, som jeg har lidt svært ved som formand for en af de organisationer, der har været med til at aftale disse regler, at kapere.

Så vil jeg til slut udtrykke min tilfredshed med, at man i redegørelsen peger på spørgsmålet om lønningerne, som gør det vanskeligt at rekruttere, og som betyder, at vi har et temmelig betragteligt gennemtræk. Jeg mener, som mange ordførere her har sagt, at det er et problem, som må løses hurtigst muligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Jeg vil gerne takke for den måde, hvorpå min redegørelse om postvæsenets forhold er blevet modtaget her i dag.

Jeg var selvfølgelig klar over, at der fra ordførernes side ville blive fremsat også kritiske bemærkninger. Lad det være sagt med baggrund i, at jeg også selv i redegørelsen, som det i øvrigt også er kommet til udtryk fra flere ordføreres side, har tilkendegivet, at efter mit eget skøn kan kritik på visse områder være berettiget. Når det er sagt, vil jeg gerne samtidig føje til, at jeg synes nok, at der her i dag fra de fleste ordføreres side er blevet fremført kritiske bemærkninger om postvæsenets ledelse og om postvæsenets medarbejdere, som jeg for mit vedkommende står uforstående over for.

Visse ordførere har i deres bemærkninger særlig koncentreret sig om postvæsenets ledelse, andre ordførere har i deres kritiske bemærkninger særlig koncentreret sig om postvæsenets øvrige medarbejdere. Lad nu det ligge.

Det, som jeg i denne forbindelse gerne vil fremføre, er, at vi, der sidder i dette ting, må heller ikke se bort fra, når postvæsenets forhold i dag bliver debatteret her i tinget, at vi i høj grad også selv har et ansvar. Dette ansvar må vi vedstå, dette ansvar bør vi ikke løbe fra. Jeg siger dette ikke mindst med baggrund i, at når vi her i tinget drøfter postvæsenets forhold, bør vi aldrig glemme, at der er en meget nær sammenhæng mellem bevillinger og serviceniveau. Lad denne be-